

Af *Knud Østergaard* til finansministeren (8. september 1972):

„Efter det i fjernsynet oplyste skylder firmaet Haldor Topsøe staten tre millioner kroner i forfalden kildeskat. Vil ministeren oplyse, hvilke foranstaltninger man har iværksat for at inddrive dette beløb?“

Finansminister *Grünbaums* svar (13. september 1972):

Efter bestemmelsen i kildeskattelovens § 87 om tavshedspligt med hensyn til oplysninger vedrørende bl. a. de indeholdelsespligtiges forhold kan jeg ikke meddele de ønskede oplysninger om den konkrete sag.

Derimod kan jeg oplyse, at der under ganske særlige omstændigheder som led i inddrivelsen er indrømmet indeholdelsespligtige en afdragsordning med hensyn til restancer af indeholdt A-skat. Endvidere vil man som hovedregel ikke modsætte sig en frivillig likvidation, da dette i langt de fleste tilfælde vil medføre et større udbytte til kreditorerne end en eventuel konkurs. Det må i denne forbindelse erindres, at skattevæsenets krav ikke mere er privilegeret under en konkurs. Det stilles dog altid som en ufravigelig betingelse, at den indeholdte A-skat i likvidationsperioden indbetales i forbindelse med hver sædvanlig lønudbetalingsdag, og at likvidationen sker efter konkurslovens regler, ligesom man forbeholder sig ret til modregning i skyldnerens eventuelle tilgodehavender på staten.

Det må understreges, at der ikke ved indrømmelsen af en afdragsordning er taget stilling til spørgsmålet om strafansvar.

Af *Henning Jensen* til finansministeren (8. september 1972):

„Vil ministeren overveje en ændring af beskatningsformen af soldaterløn og hjemsendelsespenge?“

Begrundelse.

Begrundelsen for spørgsmålet er de problemer af økonomisk art, som unge, der har aftjent deres værnepligt, bliver stillet over for efter hjemsendelsen.

Soldaterløn og hjemsendelsespenge beskattes som B-skat, hvilket afføder store

økonomiske problemer for mange unge, der efter aftjent værnepligt enten stifter hjem eller fortsætter eller påbegynder en uddannelse.

Finansminister *Grünbaums* svar (14. september 1972):

I begrundelsen for spørgsmålet er der henvist til de problemer af økonomisk art, som unge, der har aftjent deres værnepligt, stilles over for ved hjemsendelsen som følge af, at deres soldaterløn og hjemsendelsespenge er B-indkomst, således at der ikke er trukket kildeskat i disse beløb.

Det er rigtigt, at der kan opstå skattemæssige problemer for soldater, når de hjemsendes og får normale indtægter i resten af året, idet det manglende skattetræk i soldaterlønnen og hjemsendelsespengene må indhentes ved en forøget foreløbig beskatning i den sidste del af året.

Problemet er dog næppe så stort, idet soldaterløn og hjemsendelsespenge udgør ret beskedne beløb, således at det manglende skattebeløb, der kan være tale om, også vil være ret beskedent. Satserne for de værnepligtiges dagløn er for tiden 10 kr. for menige 18 kr. for korporaler og 19 kr. for sergenter, og hjemsendelsespengene udgør for alle kategorierne for tiden 5 kr. pr. dag. I en del tilfælde ville det være forkert at tage kildeskat af beløbene, idet det ved slutopgørelsen ville vise sig, at der ikke skulle være betalt skat. Endvidere ville det være administrativt besværligt at skulle foretage skattetræk i disse beløb. Selv om der i mange tilfælde ikke skulle tilbageholdes skattebeløb, ville det alligevel være nødvendigt at indføre skattekort, bikort eller frikort.

Visse andre indtægter i forbindelse med værnepligtsforholdet end soldaterlønnen og hjemsendelsespengene var oprindelig ligeledes B-indkomst. Det drejer sig om naturalydelse, herunder værdi af fri kost, og for gifte værnepligtige underholdshjælp til den værnepligtiges hustru. Underholdshjælpen blev fra 1971 ligesom andre sociale ydelser efter forsogsloven gjort til A-indkomst, således at der indeholdes kildeskat heri. Endvidere blev naturalydelse samt kostpenge til de værnepligtige — ligeledes fra 1971 — gjort helt skattefri. Disse foranstaltninger gør, at skatteproblemerne ved hjem-